

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 317/10
14.07.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Звездане Лутовац и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца Земљорадничке задруге П. из А., чији је заступник адвокат И.П. из А., против тужених В.М. из Б., М.М. из А., Ј.М. из Б., Г.М. из А. и Г.К. из А., чији је заједнички пуномоћник адвокат М.Г. из Б., ради брисања укњижбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Округног суда у Крагујевцу Гж. 1000/08 од 06.05.2008. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Округног суда у Крагујевцу Гж. 1000/08 од 06.05.2008. године. О б р а з л о ж е њ е

Правоснажном пресудом Округног суда у Крагујевцу Гж. 1000/08 од 06.05.2008. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Аранђеловцу П. 23/08 од 07.02.2008. године. Том пресудом, ставом I изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се дозволи брисање укњижбе права власништва тужених на непокретности означеној као кат. парцела бр. ... Л. њива IV класе површине од 2.016,57 ха уписаној у ЛН бр. ... КО В., у корист Републике Србије и права корисништва на истој непокретности у корист тужиоца. Ставом II изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се дозволи повраћај у пређашње земљишно-књижно стање тако што ће се дозволити укњижба права власништва на непокретности означеној у ставу првом изреке, у корист Републике Србије и права корисништва на истој, у његову корист. Ставом III изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му предају непокретност ближе означену у ставу првом изреке и омогуће му корисну и мирну државину исте. Ставом IV изреке тужилац је обавезан да туженима на име накнаде трошкова спора исплати 118.500,00 динара.

Против наведене правоснажне пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП и члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 111/09 од 29.12.2009. године) и нашао да изјављена ревизија није основана. Обзиром да доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде на које се ревизијом указује: из тачке 12. цитиране законске одредбе јер образложења првостепене и побијане пресуде садрже јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама, а ни из члана 361. став 1. у вези члана 382. став 2. ЗПП обзиром да образложење побијане пресуде садржи оцену жалбених навода од значаја. Није основан ни ревизијски разлог о погрешно примењеном материјалном праву.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Општинског суда у А. Дн. бр. ... од 28.09.1995. године укњижени су у земљишне књиге у зкул бр. ... КО В., као сувласници на предметној катастарској парцели број ... Л. њива IV класе површине од 2.016,57 ха, овде тужени односно њихови правни претходници, са одговарајућим идеалним уделима од по 1/6 идеалних делова: Г.М., А.М. и Г.К. и са 1/2 идеалног дела сада пок. Ж.М.; а на основу решења Комисије за враћање земљишта Општине А. од 19.03.1993. године, којим им је утврђено право својине као ранијим сопственицима ове непокретности, коју тужени сада држе у поседу. Тужени М. и Ј.М. су законски наследници сада покојног Ж.М. (док је тужени В.М. свој сувласнички део добио на поклон од А.М.). Иста катастарска парцела је у Служби катастра непокретности Општине А. уписана у листу непокретности ЛН бр. ... КО В. Решењем Министарства финансија РС од 17.02.1997. године, (поред осталог) поништено је решење Комисије за враћање земљишта Општине А. од 19.03.1993. и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. Пресудом Врховног суда Србије У. ... од 04.03.1998. одбијена је тужба поднета против овог решења. Комисија за враћање земљишта Општине А. је у поновном поступку донела решење од 04.02.2000. (којим је утврдила право својине овде туженима у одговарајућим идеалним уделима) које је поништено решењем Министарства финансија Републике Србије од 05.10.2006. године. Против тог решења поднета је тужба Врховном суду Србије у управном спору, који је у току. Тужилац је тужбу у овој парници поднео дана 11.01.2007. године. На утврђеном чињеничном стању и примењеном материјалном праву.

парници поднео дана 11.01.2007. године. па утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право, закључивши да је тужба за брисање укњижбе права власништва на предметној непокретности (извршене 1995. године), поднета после протеча рока за то из параграфа 69 Закона о земљишним књигама чија се правила примењују на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. и за време непријатељске окупације („Службени лист ФНРЈ“ бр. 86/46, 104/46 и 96/47); те да је са тог разлога тужилац изгубио право на брисање укњижбе. Косеквентно чему су неосновани и тужиочеви захтеви који би произашли из овог захтева: за реституцију земљишно-књижног стања и за предају у посед предметне непокретности.

Неосновани су ревидентови наводи да је побијана пресуда заснована на погрешно примењеном материјалном праву тиме што су примењена правна правила Закона о земљишним књигама, уместо Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима („Службени гласник РС“ бр. 83/92, са изменама и допунама) а који за подношење овакве тужбе прописује објективни рок од две године од дана извршења уписа, за који сматра да није протекао, рачунајући га од 18.01.2006. године, као наредног датума од дана објављивања и ступања на снагу решења о потврди катастарског операта за КО В. Не само са разлога што је предмет овог спора брисање укњижбе, што значи уписа права на непокретностима извршеног по правилима земљишно-књижног права, која се онда имају применити и за правну ситуацију брисања укњижбе тог права. Већ и стога што је наведено решење о потврди катастарског операта за КО В, као релевантно за почетак примене катастра непокретности за ту катастарску општину, у смислу члана 151. у вези члана 72. Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима, донето 27.12.2005. године (објављено у „Службеном гласнику РС“ број 4 од 17.01.2006); што значи после 10 година од 1995. године када је извршена предметна укњижба. Тек даном почетка примене катастра непокретности у катастарској општини за коју је израђен, престају да важе земљишне књиге у тој катастарској општини, у смислу члана 151. цитираног Закона.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова спора у смислу чланова 149. став 1. и 150. ЗПП.

Са изложених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија

Власта Јовановић, с.р.